

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

בפני כב' השופט מגן אלטובייה

המבקשים	
1.	זוהר זיספאל
2.	יהודא זיספאל
3.	בנימין הנגאל

עוי בא Cache עזה"ד ירונ מוחלט נעה לב גולדשטיין ואדם קדש

נגד

המשיב	
1	פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

עוי בא Cache עזה"ד איריס ברושטיין-מווז- פרקליטות מחוז תל אביב
(אזורח)

פסק דין

1 בהמרצת הפתיחה שלפני עותרים המבקשים להציג כי הם זכאים להחיל את הוראות פרק ה'
2 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"), לרבות סעיף 96ב' לפקודת,
3 בעת חישוב המס החל על רוחחים ממכירות מנויות N.V. Madge Networks (להלן: "מאדי") בשנות
4 המס 1998 – 1999 על ידי מבקש 3 (להלן: "מר הנגאל") ובשנת המס 1999 על ידי מבקשי 1-2.
5

רקע ותיאור המחלוקת

6 עד שנת 1995 החזיקו המבקשים במניות לננט תקשורת מחשבים בע"מ שמניותה נסחרו בבורסה
7 בניו יורק (להלן "לנטט"). בשנת 1995 במסגרת עסקת מיזוג בין לננט לבין מאדי קיבלו המבקשים
8 מניות של מאדי חלף מניות לננט שהיו בידיהם. עד קודם לביצוע החלפה האמורה פנו בעלי
9 המניות של לננט לנציגות מס הכנסה בבקשת לממן החלטת מיסוי (Pre Ruling) לגבי החלפת
10 המניות.
11

12 בחודש נובמבר 1995 ניתנה החלטת סגן נציג מס הכנסה לפיה חיבור המס בגין החלפת המניות נדחה
13 עד למועד מכירת מאדי על ידי בעלי המניות (להלן: "ההחלטה המיסוי").
14

15 בשנים 1996 – 1998 מכר מר הנגאל חלק ממניות מאדי שהיו לו ובדין וחשבו שהגיע למשיב חישב
16 מס בשיעור 10% על החלק ברוחחים השווה לרוחחים הרואים לחילוקה שהיה בחברת לננט במועד
17 החלפה. חישוב זה סמך מר הנגאל על הוראות סעיף 94 ב' לפקודת. על יתרת הרווח שהפיק
18 מכירת מניות מאדי חישב מר הנגאל מס בשיעור 35% תוך שהוא סומך את חישובו על הוראות צו
19 מס הכנסה (שיעור המס על רווח הון במכירת נייר ערך זר), התשנ"ב – 1992 (להלן: "צו ההקללה").
20
21
22

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו 1

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 המשיב דחה את חישובי של מר הנגאל וקבע כי לא ניתן לשלב את הוראות סעיף 96ב לפוקודת עם
2 הוראות צו החקלה ויש למסות את הרוח ממכירת מנויות מאדי בהתאם להוראות צו החקלה לפי
3 עמד שיעור המס במכירת נייר ערך זר, על 35%.
4
5 מר הנגאל לא השלים עם קביעת המשיב וייחד עם מר אמן סדן הגיע לבית המשפט כאן ערעור
6 (עמ"ה 02/1021) (להלן: "ערעור הנגאל"). ביום 18.2.2008 ניתן פסק דין הדוחה את הערעור. מר
7 הנגאל לא השלים עם פסק הדין האמור והגיש ערעור לבית המשפט העליון (ע"א 3266/08). ביום
8 ניתן פסק דין הדוחה את הערעור.
9
10 עוד קודם לכן, בשנת 2002, נכרת הסכם בין מר הנגאל לבין המשיב ובו נקבע כי הכרעת בית המשפט
11 במחולקת המשפטית לגבי שנות המס שבמחלוקות מהייב את הצדדים גם לגבי השומה לשנת 1999
12 (להלן: "הסכם הנגאל").
13
14 מבקש 1 (להלן: "זוהר") ומבקש 2 (להלן: "יהודה") מכרו את מנויות מאדי שהיו בידייהם בשנת
15 1999 ומשמעותה שהתמורה המניות נמוכה מחלוקת ברוחם הראויים לחולקה שהיו בלונט
16 חישבו את המס על רוחיהם בהתאם להוראות סעיף 96ב לפוקודת ובדין וחשבון שהגיע כל אחד
17 ממס למשיב דיוחו על מלא הרוח כרואה איינפלציוני החיב במס בשיעור 10%. המשיב חלק על
18 דיווחי זוהר ויהודה וטען כי יש לחשב את רוחיהם בהתאם להוראות צו החקלה.
19
20 ביום 9.1.2003 נכרת הסכם שומות בין יהודה לבין המשיב ובו נקבע כי במחולקת שהתגלויה בינויהם
21 יחולו את פסיקת בית המשפט בערעור הנגאל ובשלב זה תוספת המס לפי גישת המשיב, תוקפה עד
22 לפסיקת בית המשפט בערעור הנגאל (להלן: "הסכם יהודה").
23
24 ביום 28.12.2004 נכרת הסכם שומות בין זוהר לבין המשיב בו הוסכם כי המחלוקת תועבר להכרעת
25 בית המשפט ותוספת המס לפי גישת המשיב תוקפה עד להכרעת בית המשפט (להלן: "הסכם
26 זוהר").
27
28 בעקבות מתן פסק הדין בערעור הנגאל חייב המשיב את המבקשים במס בשיעור 35% בגין מכירת
29 מנויות מאדי ובמקביל פתח בהליכי גביה.
30
31 המבקשים לא השלימו עם קביעות המשיב וביום 28.9.2008 הגיעו לבית המשפט כאן ערעור (עמ"ה
32 1297/08).
33
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 עקב הלייני גביה שנקט נגד המשיב הגישו המבוקשים את התובענה שלפני במקביל לערעור,
 2 והוסכם בין הצדדים כי הגשת כתבי הטענות בערעור תיעכב עד לאחר מתן פסק הדין כן.
 3

4 בדיעון מיום 11.12.2008 הגיעו הצדדים להסכמות שקיבלו תוקף של החלטה על אופן ביצוע הלייני
 5 הגביה. עוד הוסכם כי המשיב יגיש בקשה לפיצול הדיון או סילוק על הסף של התובענה ואופן הדיון
 6 בה עי 4 לפרוטוקול הדיון. בסמוך הגיע המשיב בקשה לפיצול הדיון באופן שבו יוכרע קודם האם
 7 יש בהסכם השומה בצוירוף פסק הדיון בערעור הנגאל כדי להטיל על המבוקשים חובות מס סופית
 8 (בשי'א 09/3293). בהחלטה מיום 20.12.2009 נקבע כי אין מקום לפיצול הדיון.
 9

טענות המבוקשים

10 לטענת המבוקשים, בשנת המס 1998 (ביחס למור הנגאל) ובשנת המס 1999 (ביחס לכל המבוקשים)
 11 עולה חלוקם של המבוקשים ברוחחיהם הרואיים לחלוקה שנכברו בלנטן על התמורה ממכירות מניות
 12 מאדי, ועל כן, זכאים הם להחיל את הוראות סעיף 94 ב' לפקודה צו החקלה. זאת,
 13 נוכח הכלילות של סעיף 97 (א) לפקודה צו החקלה ובהתאם להחלטת המיסוי לפיה ניתן להם
 14 הזכות לבחור בין החלט הוראות צו החקלה לבין החלט הוראות סעיף 94 ב' לפקודה במקרה של
 15 מכירת מניות מאדי.
 16

辟

17 1. בטרם אדון בטענות הצדדים באשר למסלול המס בו זכאים המבוקשים לחשב את המס על
 18 הרכושים שנצמכו להם ממכירות מניות מאדי בשנים 1998 ו – 1999, נראה כי נכון להקדים
 19 ולדון בטענת המשיב לפיה נוכח ההסכנות אלהם הגיע עם כל אחד מה מבוקשים ביחס
 20 לשנות המס 1998 ואו 1999, יש לדוחות את התובענה.
 21

חובות המס של מור הנגאל

22 2. לטענת המשיב, ערעור הנגאל כלל ערעור על קביעת המשיב ביחס לשנת המס 1998. לפיכך,
 23 ומשנדחו העורר לבית המשפט המחוזי והערעור בבית המשפט העליון (שי'א 3266/08) הפך
 24 חוב המס של מור הנגאל לשנת 1998 לסופי וחלוות, ואין מקום לדון בו במסגרת תובענה זו.
 25

26 עוד טוען המשיב, כי נוכח ההסכמה ביחס לשנת המס 1999 אליה הגיעו המשיב ומור הנגאל
 27 ופסק הדין בערעור הנגאל יש לראות בחוב המס לשנת 1999 כחלות וסופי.
 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-870 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

3. בפסק הדין בערעור הנגאל (עמ"ה 1021/02 – עמ"ה 01/1202), צוין כי הערעור שהגיש מר
 הנגאל התייחס לשנים 1996 – 1998 (שי' 5 ע' 1 לפסק הדין). מילא ונוכח פסק הדין בע"א
 3266/08 נראה כי כודק המשיב בטעنته לפיה חוב המס של מר הנגאל לשנת 1998 הינו סופי
 וחלוט, באופן שאינו מאפשר למר הנגאל להעלות טענות ביחס לשנת מס זו גם אם מדובר
 בטענה חדשה שלא נדונה בעניין הנגאל או בע"א 3266/08. ויודגש פסק הדין בע"א 3266/08
 בעניין שנת המס 1998 מהוות מחסום אף לגבי טענות שלא נדונו בערעור כל עוד ניתן היה
 להעלותן במסגרת הערעור, נראה פסקה כי לפסק הדין של כבוד השופט א' רובינשטיין
 בע"א **3266/08 אמנה סדו ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל אביב 1** (פורסם באתר בית
 המשפט העליון).

10 לפיכך, אין לי אלא לדוחות את חלק התובענה המתייחס לחוב המס של מר הנגאל בשנת
 11 1998.

12 13 14. בהסכם שנכרת בין המשיב לבין מר הנגאל ביחס לשנת המס 1999 (נספח ט) (להלן- הסכם
 15 הניגאל), נקבע:

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 "והואיל ובשנת המס 1999 מכיר הנישומים מנויות נוספות של החברה;
 והואיל וביום 25.2.02 הוציא פקיד השומה לנישומים שומה לגבי שנת
 המס 1999, ובהקבוע, בהתאם לעמדתו לגבי שנות המס שבמחלוקת, כי
 הנישום חב במס של 35% גם בגין חלק מסכום הכנסתו ממכירת מנויות
 השווה לחלקיו ברוחים ראויים לחלוקת של החברה (להלן: "השומה
 לשנת 1999").

והואיל בהתאם לעמדתו של הנישום לגבי שנות המס – 1996 – 1998
 ומאותם נימוקים שהעלו על ידו במסגרת הערעוריהם שהגיש לבית
 המשפט המחוזי, גם לגבי השומה לשנת 1999 טוען הנישום, כי יש
 למסות את חלקו ברוחים ראויים לחלוקת של החברה בשיעור %.10.
 ...

הואיל והצדדים מבקשים להסבירם בגיןם כי הכרעת בית המשפט
 בשאלת המשפטית לגבי שנות המס שבמחלוקת תחול גם על השומה
 לשנת המס 1999, ולמנוע הצורך בהגשת כתבי הטענות הנדרשים לבית
 המשפט לגבי שנה זו;

לפיכך הוסכם, הצהר והותנה בו הצדדים כרלהמן:

1. הכרעת בית המשפט במחלוקת המשפטית לגבי שנות המס
 שבמחלוקת תחייב את הצדדים גם לגבי השומה לשנת המס 1999.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 לענין זה, "הכרעת בית המשפט" – מתן פסק דין חלוט וסופי, לאחר
 2 שתיינטן לכל צד האפשרות לנצל את מלאו זכויותיו הדיניות, לרבות בכל
 3 דרך של הגשת עレור או בכל דרך חוקית אחרת, ולרובות פרשה אליה
 4 יגיעו הצדדים.

5 בהתאם כאמור, במידה שיקבע, כגישת הנישום, כי חלקו ברוחים
 6 הראויים לחלוקת של החברה חב בשיעור מס של 10%, יהוב הנישום
 7 בгинן מננותיו בשנת 1999 גם כן בשיעור מס של 10% בגין הסכום השווה
 8 לחלקו ברוחים הרואים לחלוקת של החברה. במידה שיקבל בית
 9 המשפט את עמדת פקיד השומה בחלוקת המשפטית לגבי שנות המס
 10 שבמחלוקת, יהוב הנישום בגין מכירות מננותיו בשנת 1999 בשיעור מס
 11 של 35% בגין הסכום השווה לחלקו ברוחים הרואים לחלוקת של
 12 החברה, בהתאם לצו שהוצאה לנישום לשנת 1999".

13
 14 لتובענה צורף תצהירו של רוי'ח צבי זמרן מיום 28.9.2008 בו פורטו הלि�כי השומה
 15 והליכים המשפטיים שננקטו בקשר עם מכירת מאדגי על ידי מר הנגאל. בהתייחסו
 16 להסכם הנגאל ציון רוי'ח צבי זמרן את ההסכם שוענו בהסכם והוסיף כי מר הנגאל הגיע
 17 לבית המשפט העליון ערעור על פסק הדין בערעור הנגאל (סעיף 7).

18
 19 בחקירתו אישר רוי'ח צבי זמרן שנחתם הסכם מפורש בין המשייב לבין מר הנגאל לפיו כל
 20 מה שיקבע לגבי שנות המס 1998 יחול על שנות המס 1999 (שי' 18 עי 20 לפרוטוקול הדיון).

21
 22 זאת ועוד. ביום 11.12.2008 הגיעו הצדדים להסכמה במסגרת הדיון בתובענה זו, ובין היתר
 23 נקבע כי "חייב המס של מר הנגאל לגבי שנות המס 1999 – יוקפא עד להכרעת בית המשפט
 24 העליון בע"א 3266/08". והוא ניגאל, במובדלים מזוהר ויהודא, הוא הוא הצד להליכים
 25 המוזכרים אליו מפנים הצדדים במסמך הנגאל. הנגאל גם זה שודחה בסופו של דבר את
 26 האפשרות להעלות במסגרת הערעור בבית המשפט העליון את טענתו דכאן (ראו פיסקה 8
 27 בהמשך).

28
 29 נוח כל אלה וממשיתן פסק דין בע"א 3266/08 נראה שיש להחיל את פסק הדין האמור גם
 30 ביחס לשנות המס 1999 ככל שמדובר מר הנגאל. לפיכך, אין לי אלא לדוחות את החלק
 31 בתובענה המותיחס לחוב המס לשנת 1999 של מר הנגאל.

32
 33
 34
 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

הסכם זוהר

5. בהסכם זוהר (נספח ה) שככל הסדרים בענייני מס שונים, יוחד סעיף 1.5 למניות מأدגי, וכן
נקבע בו :

6. "הניסיונות הכל בדוח לשנת המס 1999 בין היתר רוחה הון מניע"ע זרים בסך
7. 1,083,800 נ"ח ממכירת 238,789 מניות מأدגי נטוורקס. לטענת הניסויים
8. על רוחה הון מניע"ע זרים חלות הוראות חלק לפוקודה וכן בתבאס על
9. מכתב הניצבות מיום 14/11/95 החתום בידי מר גדי אגרון, יש לחשב את
10. רוחה ההון האינפלציוני בהתחשב בסעיף 94ב' לפוקודה. פקיד השומה
11. חולק על עמדת זו של הניסויים ולדעתו חלק הלא חל על רוחה מניע"ע זרים.
12. לעניין שיעור המס לאור צו מ"ה (שיעור המס על רוחה במכירות נייר ערך
13. זר), התשנ"ב – 1992, לבן כל רוחה הון חייב ב – 35% מס (שיעור המס
14. על ני"ע זר). לאור המחלוקת הניל סוכם להביא את הסוגיה להכרעת
15. בית המשפט ולפניהם סוכם בין הצדדים כדלקמן:

16.

17. הסכמה זו של זוהר והמשיב, אינה מותיקשת לנסיבות ערעור הנגאל או פסק הדין בע"א
18. 3266/08, ובחקירותו אישר רוחח ישי כהן, שהheid מטעס המשיב, כי בעת עריכת הסכם זוהר
19. לא הייתה ודאות שבית המשפט ידוע בסוגיה שהתעוררה ביחס לשנת המס 1999 כפי
20. שפורטה בסעיף 1.5 להסכם (ש' 31 ע' 29 לפרוטוקול הדין מיום 7.11.2010). עד העיד רוחח
21. ישי כהן (שם, ש' 14 ע' 30): "אני מניה שמן ההסכם ניתן ללמידה שלא הוכרע בפסק
22. הדין הנגאל צריך להיות נדונן באופן עצמאי". נראה שכך הוא בעניינו של זוהר, ועל כן, אני
23. מוצא שיש בהסכם זוהר או בפסק הדין בערעור הנגאל ובע"א 3266/08, כדי לחסום את
24. זוהר מלברר את טענותיו במסגרת תובענה זו.

הסכם יהודה

27. 6. ביום 9.1.2003 הגיעו המשיב ויהודה להסכמות בענייני מס שונים שעוגנו בהסכם יהודה
28. (נספח ז). בסעיף 1.3 להסכם התייחסו הצדדים למכירת מניות מأدגי וכן קבעו:

29. 31. "מאחר ובסוגיה שבמחלוקה מתנהל הליך משפטי בבית המשפט
30. המחויז בתל אביב עמ"ה 1202/01 הנגאל נ' פ"ש ת"א 1 (להלן: "ערעור
31. הנגאל") סוכם בין הצדדים כדלקמן:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'ב-871 זוהר זיספאל, יהודה הנגאל ני פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

3 ...

מוסכם על הצדדים:

...N

ג. אם בית המשפט לא ידוע בערעור הנugal מסיבה טכנית ו/או אם
הצדדים בערעור הנugal יגיעו להסדר פשרה שלא בבית המשפט, יהיה
ראשי הנישום להביא המחלוקת בסוגיה זו להכרעת בית המשפט...בחור
הנישום להביא המחלוקת בסוגיה זו לבית המשפט, הקפתה החוב
תמשך עד להכרעת בית המשפט.

12 "...

מהאמור לעיל, עולה כי בעת עriticת הסכם יהודה הייתה לצדדים כוונה שבית המשפט יכריע במחולקת שהתגלה בין הצדדים בעניין שיעור המס שיטול על מכירת מנויות מאדגין. כוונה זו של הצדדים באח לידי ביתו מפורש בסעיף ג' שלuil, לפיו נקבע כי במקרה שבית המשפט לא ידוע במחולקת שהתגלה בין המשיב לבין יהודה במסגרת ההליכים המשפטיים שננקטו או ינקטו על ידי מר הנאל, יהיה יהודה ראשיא להביא את המחלוקת להכרעת בית המשפט. משזו הייתה כוונת הצדדים, ברור שלא התכוונו במחולקת שהתגלה ביןיהם תוכרע על פי פסק דין בו לא נדוע העניין בו הוא חולקים. כפי שיוחבר להלן, כך הוא לגבי פסק דין בערעור הנאל וכך הוא לגבי פסק דין בע"א 3266/08. על כן, אין סבור שיש בפסק דין אלה כדי לחסום את יהודה מלברר את טענותיו ביחס לשיעור המס החל על מכירת מנויות מאדגין בשנת 1999.

7. נוכח האמור עד כאן, נראה כי ככל שמדובר בחינוי המש לשנת 1999 ביחס לזוהר ויהודה
לנוחיות הקורא יכונו מכאן ולהבא "המבקשים" יש מקום להכריע בשאלות המהוויות
ששולב האגדים בפיו ורבך אדנו להלן

8. פסק הדין בע"א 3266/08, ניתן ביום 1.6.2011 לאחר הגשת תובענה זו. בפסק הדין האמור
דן בית המשפט בטענת המערערים שם, לפיה יש להחיל על מכירות מנויות מأدיג' את הוראות
סעיף 96ב' לפוקודה יחד עם הוראות צו החקלה בבחינת "הקללה על החקלה". בית המשפט
דרם טעםנו זו וקבע:

84 "שלוש שאלות עומדות ביסוד העrhoור. בשאלת הראשונה, הנוגעת
85 לאפשרות להחיל במצור את סעיו **96** לפוקודת מס הבגשה ואת אzo

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 ניירות ערך זרים – על ההקלות הקבועות בהם, קיימת תמיינות דעתם בין
 2 חברי. לפי קביעתו של השופט הנדל, שאליה ה策ר השופט
 3 רובינשטיין, אין מקום להחלה מצטברת של הקלות המס הקבועות
 4 בסעיף 94 ב לפకודת מס הכנסת, יחד עם אלה הקבועות בסעיף 2 (ב) (1)
 5 לצו שיעור המס. אף אני מ策ר לעמدة זו מון הטעמים שעליהם שיער
 6 חבירי". (פסק הדין של כבוד השופט ע' פוגלמן, שם ע' 20)
 7

8 הנה כי כן, הלהקה יצאה מלפני בית המשפט העליון לפיה לא ניתן להחיל את הוראות סעיף
 9 94ב לפוקודת במשולב עם הוראות צו ההקללה על רוח הנצמה במכירת נייר ערך זה. ויבורה,
 10 בית המשפט העליון קבעה אחד כי בהחלט צו ההקללה על נישום המוכר נייר ערך זה יש כדי
 11 להוציא את תחולתו של סעיף 94ב לפוקודת על אותו נישום. אלא שבתובענה שלפני מתעוררת
 12 שאלה אחרת והיא: האם ביחס לשנות המס 1998 – 1999 וכאים המבקשים להחל על
 13 הוראות שנצמחו להם מכירת מניות מأدיג' את הוראות סעיף 94ב לפוקודת חלף מסלול
 14 המיסוי הקבוע בצו ההקללה. שאלת זו לא נדונה בעניין הנגאל ואך לא בע"א 3266/08.
 15 בהקשר זה ראוי לציין, כי בסעיף 13 לסיומו מצין המשיב שה斯כים בקשה באילו כח מר
 16 הנגאל, לכלול את הטענה העומדת בסיס תובענה זו לדין בע"א 3266/08 אולם הם בחזו
 17 שלא לכלול טענה זו בסיכוןיהם. בכך מעשה המשיב שטענת המבקשים לפיה יש
 18 להחיל על מכירת מניות מأدיג' את הוראות סעיף 94ב לפוקודת חלף הוראות צו ההקללה, לא
 19 נדונה בע"א 3266/08 וממילא נראה כי יש להידרש לטענה זו במסגרת התובענה כאן. להלן
 20 אדון בטענה זו לאור הוראות הדין הרלבנטיות.
 21

22 ואבاهיר, בהסכם יהודה הנהה כי "הסוגיה שבמחלקות" מצויה בדיון בפני בית המשפט,
 23 היא הנהה שוגיה. יהודה אין מבקש כי צו ההקללה יدور בכפיפה אחת עם סעיף 94ב' כפי
 24 שביקש הניגאל. יהודה מבקש כי יחול סעיף 94ב' ולא יחול צו ההקללה. משכך, הכוונה
 25 העולה מסעיף קטן ג' לסעיף 1.3. להסכם יהודה מקבלת משנה תוקף והוא רצונם של
 26 הצדדים כי מחלוקת זו שבפני עתה היא שתוכרע בידי בית המשפט ככל שהיא לא תוכרע
 27 בערעורו של הניגאל.
 28

הוראות הדין

30 9. סעיף 97ג לפוקודת שהיא בתוקף בתקופה הרלבנטית ובינתיים בוטל, קבוע:
 31

32 "שר האוצר, באישור ועדת הכספיים של הכנסת, רשאי בצו לפטור
 33 מתשלום המס, כלו או חלקו, ריווח הון הנובע מסוגים של עסקאות"
 34
 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

מכח הוראה זו והוראות נוספות התקין שר האוצר את צו החקלה ובו סעיף 2 (ב) (1) שוו
לשונו:

"על אף האמור בחלק ה' לפוקודת, ייחיד תושב ישראל שיש לו רווח הון
במכירת נייר ערך זר, יהיה פטור ממס על חלק רווח ההון שהוא סכום
איןפלציוון בהגדתו בסעיף 88 לפוקודת, והוא חייב על יתרת רווח ההון
במס בשיעור של 35%".

10. אין מחלוקת בין בעלי הדין שההוראה הקבועה בסעיף 97 (א) לפוקודת גלויה כוונת המחוקק
להפחית משמעות המס הקבוע בפקודת ביחס לסוגים של עסקאות (סעיף 23 לסיומי
המשיב).

11. לטענת המשיב, המונח "על אף האמור בחלק ה' לפוקודת" המופיע ברישא של סעיף 2 (ב) (1)
לצו החקלה,שולל החלטה של הוראות פרק ה לפוקודת במקורה של רווח הון במכירת נייר ערך
זר, ובמקרים זה קובע את הסדר שבצו החקלה.

ככל המונח "על אף האמור" המופיע בדבר חקיקה מכוען להוציא את הוראות החוק אליו
הוא מותייחס, ראה בג"ץ 741/05 בלדי בע"מ נ' מועצת הרבנות הראשית לישראל (פורסם
בתקדים), הנזכר בתשובה המשיב. אלא שבנינוינו אין מדבר בדבר חקיקה ראשי אלא בצו
המהווה דבר חקיקה מסוית שיקון שר האוצר מכוח ההוראה המסמיכה הקבועה בסעיף 97 ג
לפקודת. במצב דברים זה, אין בכוחו של הצו לגבור על הוראות הפוקודת כל עוד אינו
мотייש עם ההסכמה שבסעיף 97 ג לפוקודת, לפיו הוסמך שר האוצר "**לפטור מתשולם
מס**". בعينינו, החלטת הוראות צו החקלה על מכירת מנויות מאדגי אינה פוטרת את
המבקשים מס חלקי או מלא אלא מוסיפה על שיורר המס שהו המבקשים מחויבים בו
לפי הוראות סעיף 96ב' לפוקודת באופן הסכמה שבסעיף 97 ג לפוקודת. משכן, ומשככל
מס בשיעור 35%. לכך אין עיגון בנוסחה ההסכמה שבסעיף 97 ג לפוקודת. משכן, ומשככל
יש להעדיף פירוש מקיים, יש לפרש את הוראות סעיף 2 (ב) (1) לטו החקלה באופן שאינו
חרוג מההסכמה שבסעיף 97 ג לפוקודת, דהיינו שהסדר המס הקבוע בו לא בא במקומות
הוראות סעיף 96ב' לפוקודת עליהם לעמוד בהמשך, אלא אך מהוות מסלול מס חלופי מקום
שאין בהוראות סעיף 96ב' לפוקודת כדי להקל על נטל המס במקורה של מכירת נייר ערך זר.
רוצה לומר, הגם שהסדר שבצו החקלה הוא בבחינת הסדר כולל וייחודי, ומובן זה שאינו
מאפשר לשני הסדרי החקלה לחול בעת ובזענה אחת, הרי שאין הוא יכול להיות מוחל שעזה
שהוא יוצר חבות מס גבוהות יותר וחרוג בכך מהתכלית שלשםנו נועד, תכילת שמכוחה
הוסמך מתקין הצו לפועל.

35

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּם בָּתֵּל אֶבְיוֹן - יִפּוֹ

ה'ב-871 זוהר זיספאל, יהודה הנגאל ני פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

12. לטענת המשיב, סעיף 98 לפקודה אשר אף מכוחו תיקן שר האוצר את צו החקלה, מקנה
לשר סמכות לקבוע את השיטה לחישוב רווח הון ויש לראות את הוראת סעיף 2 (ב) (1) לצו
החקלה, כקביעת שיטה לחישוב רווח ההון אשר נעתנה בסמכות.

בב'א 6159/05 פקיד שומה תל אביב נ' יחזקאל לפיד ו Amit (פורסם בתקין) דחה בית המשפט העליון טענה לפיה סעיף 2 (ב) לצו החקלה הותקן מכוח הוראות סעיף 98 לפוקודה שם, פסקה (18), ואין לי אלא לדחות אף אני טענה זו.

13. לטענת המבוקשים, הרוחחים הראויים לחלוקת נצברו בלננט שעיה שהייתה חברה ישראלית, וועל כן ובהתחשב בנוסח סעיף 96ב' לפקודה הנוקט במונח "בעמירות מניה" וקובע דרישת לפיה מדובר ברוחחים שנתחייבו במס בישראל, יש להחיל את הוראות סעיף 96ב' על מכירות מניות מאדגי. עוד טוענים המבוקשים, כי מטרת סעיף 94 ב' הינה להפחית את שיעור המס על רוחחים שכבר שולמו בגין מסים בישראל במישור החברה וכדי להגשים מטרה זו וראוי לאפשר למבוקשים להחיל את סעיף 94 ב' לפקודה על מכירות מניות מאדגי. מקום שלל מלא סכום הרוחחים הראויים לחלוקת שולם מס בישראל.

סעיף 49ב' לפקודה קובע:

(ב) לעניין סעיף קטן (א) –

(1) רוחחים ראויים לחלוקת – כאמור שנצטברו בחברה מותם
שנת המשקדמה לשנת רכישת המניה עד תום שנת המשקדמה
לשנת המכירה שלה, ...

... וסכום הרוחחים הראויים לחילוקה לא יעלה על סכום הרוחחים
שנתחביבו במס לרובות מס שבתักษוף האמורה...”

הסדר המיסוי הקבוע בסעיף 94ב' לפוקודה (בנוסחו אז) נועד להשווות בין שיעור המס הכלול
המחלוט על רווחים מוחלקיים לבין שיעור המס הכלול המוטל על רווחים ראויים לחלוקת,
וראה פסקה 20 לפסק הדין בע"א 1240/00 פקיד שומה תול אלביב 1 נ' יצחק סיון (פורסם
בתתקדים) (להלן: "ענין סיון") ופסקה 7 לפסק הדין של כבוד השופט נ' הנדל בע"א 3266/08
וראה גם בפסקה 1 לפסק הדין של כבוד השופט א' רוביינשטיין בע"א 3266/08 באשר
لتכליות נוספת שאפשר ליחס להסדר המיסוי שבסעיף 94ב' לפוקודה. מכל מקום,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

- 1 ומשהרווחים הרואים לחלוקת נצברו על ידי לננט בהיותה חברה ישראלית ועל רווחים אלה
 2 שילמה לננט מס, נראה כי הרוחים הרואים לחלוקת לביהם מבקשים להחיל
 3 את הוראות סעיף 96ב' לפוקודת מקיימים את הדרישת שהגדורת רוחים רואים לחלוקת
 4 שליעל. עוד נמצא שאירוע המשס נבע מכירת מנויות מאדי ומילא נסיבת זו באה בגדר
 5 המונח "מכירת מניה" עליה חל סעיף 96ב' לפוקודת. הרולינג שננתן המשיב קובע זאת וכן
 6 גם נתג בפועל ועל כךלהלן.
 7
- 8 14. טענת המשיב לפיה אירוע המשס חל בעת החלפת מנויות לננט במנויות מאדי (סעיפים 2 – 4
 9 לסייעים), אינה מותיישה עם האמור בסעיף 1 למכתבו של מר גרי אגרון, סגן נציב מס
 10 הכנסת דאו (להלן: "מר אגרון") (נספח א' לתשובת המשיב), לפיו "יראו את אירוע המשס
 11 **במועד מכירת מנויות מאדי".** טענת המשיב לפיה במכתב מיום 15.11.1995 (נספח א' 3
 12 לתשובת המשיב) תיקן מר אגרון את האמור בסעיף 1 למכתב מיום 14.11.1995 נתמכת
 13 לכארה כאמור בסעיף 1 למכתב מיום 15.11.1995, אולם החשוב לעניינו הוא שהמכתב
 14 האמור לא ביטל את סעיף 2 למכתב מיום 14.11.1995, לפיו **"בקביעת המשס החל, יובאו**
 15 **בחשבו** הרוחים הרואים לחלוקת, **שנצברו** בלננט עד מועד החלפתה, והכל **בכפוף**
 16 להוראות הפוקודת, ומילא נראה כי גם לשיטתו של מר אגרון זכאים היו בעלי המניות של
 17 לננט להחיל עליהם את הוראות סעיף 96ב' לפוקודת, בעת מכירת מנויות מאדי. אושף, כי
 18 מאופן התנהלות המשיב בקשר עם חיובי המשס של בעלי מנויות לננט בשנים 1996 – 1998,
 19 ובכלל זה אופן חישוב הרוחים הרואים לחלוקת וקיומו הפסדים עסקיים, נראה כי "אירוע
 20 המשס" חל בעת מכירת מנויות מאדי על ידי המבקשים.
 21
- 22 15. בפסק הדין בע"א 10666/03 סילבן שטרית נ' פקיד שומה תל אביב 4 (פורסם באתר בית
 23 המשפט העליון) (להלן: ע"א 10666/03) דין בית המשפט ביחס שבין הוראות סעיף 96ב'
 24 לפוקודת לבין הוראות סעיף 86 לפוקודת בקשר עם פירוק חברה מרוץ' והקמת חברה חדשה
 25 מקום שלא היה למחلك כזה "טעם מסחרי". באשר לזכות לנצל את ההטבה הגלומה בסעיף
 26 96ב' לפוקודת, נקבע כך (שם, פסקה 15):
 27
- 28 "אין ספק כי סעיף 96ב' לפוקודת, בנוסחו במועדים הרלבנטיים, טמן
 29 בחובו הטבת מס. אין גם ספק כי זכותו של הנישום לנצל הטבת מס זו.
 30 עצם ניצולה של ההטבה הוא פעולה לגיטימית שאין בה כל פסול ואין כל
 31 מקום להתערב בה. אלא, שעתים, לאור הנסיבות הסובבות את ניצול
 32 ההטבה, הופך הניצול לניצול בלתי לגיטימי. כך שאיו לומר, כפי
 33 שהמעריך ביקש לטענו, כי כל ניצול של הטבת מס הוא פעולה
 34 לגיטימית. לעומת זאת מעניה מכך מחייב לזכותו של הנישום לת匿名
 35 את המשס ואין היא מזנת אותה כראוי עם האינטראס הציבורי בגין מס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'ב-871 זוהר זיספאל, יהודה הנגאל ובנימין ני פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1 אמיטי ושוויוני. עמדה זו איננה העמדה המקובלת בשיטתנו לאייזון בין
2 זכויות הנישום לתכנן את המסל ובין האינטרס הציבורי בגבייה מסאמת.
3 על פי שיטתנתנו, יש ניצולים לגיטימיים ויש ניצולים בלתי לגיטימיים. יש
4 ניצולים של זכויות ויש ניצולים "דרעה" של זכויות. אכן, "שיטת
5 המשפט השונות מਆחות ביום בתפיסה העקרונית, שלפיה, הכרה
6 מלאה במימדיו של מרחב תכנון המס טומנת בחובה קשיים וסיכנות
7 רבים. לפיכך, מקובל ביום לכרסם בזכות תכנון מס" (ד" גליקסברג,
8 גבולות תכנון המס (המכון למחקרי חקיקה ולמשפט השוואתי,
9 ירושלים, 1990) (30). סעיף 86 לפקודה הוא הסעיף שיוצר את קו הגבול
10 בין ניצולים לגיטימיים וניצולים בלתי לגיטימיים. הוא קובע את עילות
11 ההתערבות הפיסකלית בעיסקה. אחת העילות היא זו שענינה
12 בעיסקה מלאותית". בעיסקה מלאותית טמון ניצול בלתי לגיטימי
13 של דיני המס, שמצדיק את התערבות פקיד השומה תוך פגיעה בזכות
14 הנישום לתכנון מס, וזאת, לצורך השגת תוכאות מס כודקות ושוויניות
15 (ראו: פרשת רובינשטיין, בעמודים 925-924)."

17 בעניינו, אין טוון שהחלפת מנויות לנבט במנויות מאdry ו/או מכירת מנויות מאdry על ידי
18 המבקשים בוצעו ללא טעם מסחרי. על כן, נראה כי ניצול הטעבה הגלומה בסעיף 94ב'
19 לפחות על ידי המבקשים היה ניצול לגיטימי.

ב-¹⁶ בתשובתו לבקשת טען המשיב כי החלטת הוראות סעיף 96 בעל הרוחה שנצפה למקשים ממכירת מנת מأدיג' תיצור אי שוויון בין המבקשים שיחויבו במס בשיעור 10% על רוחה ההון הריאלי השווה לרוחחים הראויים לחלוקת שעמדו לזכותם, לבין בעל מנויות בחברה שמנויותיה הוגדרו כנייר ערך זו שקיבלה את רוחוי החברה בדרך של דיבידנד עליו חל מס בשיעור 35% בתקופה הרלבנטית. על טענה זו לא חזר המשיב בסיקומו ויש לראותו וכי שזונה טענה זו. עם זאת ראוי לציין כי בתקופה הרלבנטית היה אי שוויון בין שיעור המס הכלול שהוטל על רווחים מוחלקיים לבין שיעור המס הכלול שהוטל על רווחים הראויים לחולקה. אי שוויון זה נבע מ"תקלה חקיקתית" שתוקנה בחקיקה, כפי שפורט בפסקה 20 בפסק הדין בעניין סיון ובפסקה 7 לפסק הדין של כבוד השופט נ' הנדל בע"א וראתה גם פסקה 5 לפסק הדין בע"א 03/10666. משבתוקפה הרלבנטית היה פער בין שיעור המס על רווחים רואויים לחולקה לבין שיעור המס על רווחים מוחלקיים, אין בטענה זו של המשיב כדי להצדיק אי חלה של סעיף 96 בפקודת על המבוקשים. במיויחך כך בנסיבות בהן מלאה המס בגין הרוחחים הראויים לחולקה שולם על ידי לננט בתקופה שקדמה למיוזוג עם מأدיג' בהיותה חברה ישראלית והחלטת הוראות סעיף 96 בפקודת על מכירת מנת מأدיג' תמנע כפל מס. בכך שונה המקורה כאן מכירה רגילה של נייר ערך זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

1

החלטה על פירעון חלפת מנויות לננט במנויות מאדרי

2

3
4. לטענת המשיב, צו החקלה מיטיב עם נישומים באופן כללי ועל כן, יש לפעול על פיו גם בשנה
5 בה שיעור המס על פיו גבוה ממשיעור המס שהיה מוחזב בו הנישום על פי הוראות הפקודה
6 ואון לקרווא לתומו הוראה לפיה צו החקלה יהול רק מקום בו הוא מקל עם הנישום. עד
7 טוען המשיב, כי בשנה הראשונה בה מכרו מנויות מאדרי בחזרה המבוקשים את מסלול המיסוי
8 הקבוע בצו החקלה, ואון לאפשר להם ליזוגו" בין הסדרי מיסוי שונים באופן שככל שנה
9 יבחרו את החסדר המיטב עמם. מושך וטוען המשיב כי לא ניתן למצוא בחילוט המיסוי
10 עיגון לזכות הנטענת של המבוקשים לבחור מסלול מס מועדף בכל שנות מס.

11

12. במכtab מיום 19.11.1995 (נספח א1) הודיע סגן נציג מס הכנסת דואז, מר גרי אגרון (להלן):
13 "מר אגרון", כי נציבות מס הכנסת "מוכנה לדוחות לגבי המס באירוע שבנדזון" וחוסר כי
14 ניתן יהיה להתייחס לאירוע באחת משתי הלופות שפורטו במכtab. עוד הוסיף כי "לא ניתן
15 אפשרות לתמהיל של שתי הלופות". לאחר מכן ומtan נוסף שלח מר אגרון מכתב נוסף
16 מיום 14.11.1995 (נספח א2) שבו אישר את בקשת בעלי המניות לפיה יראו את אירוע המס
17 במועד מכירת מנויות מאדרי וכי המס יוטל במועד מכירת מנויות מאדרי בהתאם לשיעורי
18 המס הרגילים החלים בישראל על רוחו הון שיחושב בהתאם לתמורה בפועל מכירת מנויות
19 מאדרי כמדד המחיר המקורי של מנויות לננט (סעיף 1). עוד הוסיף מר אגרון כי "בקביעת
20 המס החל, יובאו בחשבון הרווחים הרואים לחולה, שנצברו בלנט עד מועד ההחלפה,
21 והכל בכפוף להוראות הפקודה" (סעיף 2). נראה לי כי אין להטעם מעמדה זו של המשיב
22 אשר הוצה להבקשים בסימון להחלפת מנויות בננט במנויות מאדרי. בהקשר זה, יצוין כי לא
23 מצאתי ניתן משקל לעדותו של רו"ח ישי כהן בנוגע זה משום שבחיקרטו אישר כי לא היה
24 שותף לאישור ודבריו משקפים את עמדתו האישית ביחס לחילוט המיסוי (ש' 15 עי' 22
25 פרוטוקול הדיון מיום 7.11.2010).

26

27. טענת המשיב לפיה אין לאפשר לבקשתים "ליזוגו" ולהחליל על עצם מסלול מס שונה
28 ממסלול המס בו בחרו בשנות מס אחרות, אינה נראית לי. לעומת זאת ניתן לבחן
29 במסלול לגיטימי מופחת מס. כך אין מנגעה כי יטען להחלפת שתי מערכות החקלה (כפי שטען
30 הニアול וטעنته נדחתה) וטעון לחולפן כי היה ותודה טענתו מבקש הוא להחלפת המסלול
31 פחות המס מבין שתי המערכות. אין נישום ברגיל רשאי לטען בדיעד. עם זאת יכול ולגי
32 שנות מס אחרות, שעשו שהניסיונות כבר עיר למכב המשפטית על פיו אין שתי מערכות החקלה
33 יכולות לדור בנסיבות אחת, לטען לבחירה במסלול שבו שער המס נוח יותר. בפרט
34 בהתחשב בכך שבמכtabים שליח מיר אגרון לבחירה במסלול לננט בחודש נובמבר 1995 לא נקבע
35 במפורש לבחירה במסלול מסוימים תחייב את המבוקשים גם בשנות המס שלאחר מכן. זאת,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו 1

ה'פ 871-08 זוהר זיספאל, יהודה זיספאל ובנימין הנגאל נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו 1

להבדיל מהמגילה המפורשת שנקבעה במכתב מיום 8.11.1995 לפיה נשלחה אפשרות שילוב
1 בין מסלולי המס שהיו המבקשים רשיים לבחור על פי החלטת המיסוי.
2 נוכח כל אלה, נראה כי המבקשים זכאים להחיל על מכירת מנויות מأدיג בسنة 1999 את
3 הוראות סעיף 94 ב לפוקודה.
4
5
6

סוף דבר

9 אני דוחה את התובענה הכל שהיא מתייחס למור בנימין הנגאל (մבקש 3).
10
11 אני מקבל את התובענה ביחס לבקשתים 1 – 2 ומזהיר בזאת, כי מבקשים אלה זכאים להחיל את
12 הוראות סעיף 94 לפוקודה בעת חישוב המס החל עליהם לגבי רווחים מכירת מנויות מأدיג, בשנת
13 1999, בקשר עם רווחים ראויים לחלוקת שנוצרו על מועד החלפת מנויות לננט במניות מأدיג.
14
15 המשיב ישלם לבקשתים 1 – 2 את חלקם באגרות בית המשפט, הוצאות משפט בסך 2,000 ₪ לכל
16 אחד, ושכ"ט ע"ד בסך 40,000 ₪ לכל אחד מן המבקשים 1 ו 2.
17
18 מבקש 3 ישלם למשיב הוצאות משפט בסך 2,000 ש"ח, ושכ"ט ע"ד בסך 40,000 ₪.
19

monicot_beth_shemesh_at_pash_hedon_leba'i_chet_chadrim

20 ניתן היום ה 23.7.2012 שלא בנסיבות הצדדים.
21
22

מגן אלטובייה, שופט

23
24
25
26
27
28